

مولوی عبدالملک (حمیدی)

داسلام په مقدس دین کې دهر چا حقوق خوندی دی او دټولني دھروگپی ټول و جایب حقوق او مسؤوليونه ئى تاڭلى او كە په خير اوله نعصب خخه په پاكوستركو ورته وگورو، و به وينوچى په الهى لور حكمت سره دغه مسائل په ډير حكيمانه او عادلانه انداز سره جوت شوي او دهر انسان دجسمانى او يېلۋىزىكى جوربىست مطابق ورته دنى او مسؤوليونه سپارل شوي.

په دغه الهى حكيمانه ارشاداتو کې زورور او كمزوري تو پير نلرى ، نارينه او بىخىئە جنس هر يوه ته مکمل حقوق ورکول شوي . ان داچى دټولني كمزوري ډله - بىخۇ - ته ډير داسى خە اسلام ورکپى چى نارينه و تە ئى ندى ورکپى .

په او سنى عصر کې دېنخۇ حقوق يو دھفو موضوعاتوله جىلپى خخه دى چى په ډله اىيزيا انفرادى ډول سره دېنىو اشخاصو لخوانه ډيره يا دېرى . ددى موضوع په اپوند مختلفي دولتى او غير دولتى تولنى ايجاد شوي چى دېنخۇ حقوق بشريت تە و بشىي ، حال داچى دغه نى . را پيداشوى موضوع ندە ، داسلام په جامع دين کى چى خومره دېنخۇ موضوع داھميٽ ورپيل شوي او پىدى اپوند قرآنى ارشادات او نبوى زىرىنى ملغارى موجودى دى ، كتابوته پرى ڈك دى او زما دېبحت موضوع ھم ندە .

يوازى غوارم په مختصرو خرگدونوسره داثابه کرم چى داسلام مىين دين بىخىئە دميراث دحق خخه بى برخى كپى ندە . بلکە دنارينه په شان مساوی يا له هغه نه زيات سهم ئى ورکپى ، داچى بىخىئە ددعونى داخلى دېن داھمىت دودونه او رواجونه دى چى ټول ئى په له منحه ورلو كى مسؤوليت لرو .

daslam مقدس دين له ظھور خخه مخکى دجالهيلت اونورو تورو دورونو كې بىخىئە هېيظ مقام او منزلت نه درلود ، دجالهيلت دزماني دعربو يوازى نارينه او دزيات عمر بچيان له پلرونو سره يوھاي ئ . نوكه چىرى دېيت عمر لور يازوي خپل پلارله لاسه ورکاوه ميراث ئى نه ور .

وارثان يوازى مشران زامن وۇچى ان دمە ميرمن ئى ھم په ميراث ورلە .

خوكلە چى داسلام زىرىنى ورلانگى بشريت ته را وھلىپى ټولي دغه بدمرغى او ناوره دودونه ئى له منحه يورل ، دميراث په برخه كې چى لو مېنى آيت شريف را نازل شو ، هغه داؤ :

﴿لَرِجَالٍ نَصِيبٌ مَمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالآقْرَبُونَ وَلِلِّسَاءِ نَصِيبٌ مَمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالآقْرَبُونَ بِمَا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَعْرُوضًا﴾

ڇياده: ناريئه ۽ لره شته ٽاڪلی برخه مقرره برخه له ازله - له ټول هغه ماله چي والدينو او خپلوانو خخه پاٿه شويدي او بسحؤ لره شته ٽاڪلی برخه له ټول هغه ماله چي والدينو او خپلوانو پريبنسي دي ، که کم وي . وي يازيات . ٽاڪلی شوي برخه .

دپورتني آيت شريف دنزوول سبب داؤ چي د (اوس بن ثابت) په نامه یوتن انصار پداسي حال کي مرضو چي دوي لوپي او یوه ميرمن تری پاٿه شول ، د (خاله او افظه) په نامه دده دتره زامن را غل او دده شتمنی ئي پخپل منج کي وويشله او دمپي او لادونو او ميرمني ته ئي هيچ پري نبيول نو دغه ميرمني رسول الله - صلي الله عليه وسلم - ته شکايت وکر ، او تردې دمه دميراث په اپوند کوم حڪم نه ۽ نازل شوي ، نو داؤ چي الله رب العزت پورتني آيت شريف را نازل کر ، او پيغمبر صلي الله عليه وسلم هغه دوه تنه راو غوبست او داتوصيه ئي ورته وکره چي په دغه مالونو کي هيچ حق نلوي او بايد لاسو هنه پکي و نڪري او ټول مال دمنوفي او لادونو او بسحئي ته پريپوي ، او دميراث نور تفاصيل الله پاڪ په نورو آيتونو کي بيان کول .
همدارنگه دسعدبن الريبع ميرمن رسول الله - (ص) - ته راغله او ورته ئي ووبل :

سعدبن الريبع - رضي الله عنه - داحد په غزاکي شهيد شوي او دادوي لوپي نري نه پاٿه دي کله چي سعد شهيد شونو دانجونو تره را غى او ټول مال ئي واخيسٽ او دوى ته ئي هيچ هم ورنه کول او کله چي دوى و دېپي نو مال ته ضرورت لري ، رسول الله صلي الله عليه وسلم وفرمايل :

((الله پاڪ به پدي هکله پريکره کوي))

هغه ۽ چي لاندی آيتونو را نازل شول :

﴿ يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لَذَّكَرٌ مِثْلُ حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوَقَ أَثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلَّثًا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَجَدَةً فَلَهَا الْأَنْصَافُ وَلَا يُبَوِّهُ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِمْهُما أَسْدُدُسٌ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ وَصِيَّةٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴾ النساء :

11-12

ڇياده: حڪم کوي تاسي ته الله تعالى ستاسي داولاد دميراث په هکله دناريئه برخه ددو و بسحويه مثل ، که چيري وي دميٽ او لاد بسحينه او تردو و زياتي نودوي ته ثلثان (۳/۲) برخه ده دهغه ماله چي دمپي نه پاٿه شويدي او که چيري وي يوازي یوه لوريٽ نودي ته نصف (نيمائي) او پلار او مور هريوه ته ئي شپرمه له دغه ماله رسپري په هغه صورت کي که مري نه او لاد يادزوی او لاد دناريئه وي که بسحينه پاٿه وي دارنگه دميراث دسها مو دويشلو په هکله الهي حڪم دي او الله تعالى د پير علم او لور حليم لرونکي ذات دي کله چي دا آيتونه را نازل شول نو دنجونو سره ئي راو غوبشت او ورته ئي ووبل :

((سعد لورانو ته ثلثان (۳/۲) او مورته ئي ثمن (اتمه) ورکره او نور پاٿه مال ستابرخه ده))

چي دعلمائو په اند دالومپي ميراث ۽ چي داسلام په مقدس دين کي بسحئي ته ثابت شو .

ددغه آيت شريف په نازلido سره دلومپي حُل لپاره بسحؤ دميراث حق تراسه کرچي دناريئه ۽ ترمنج دوي هم دمورا او پلار خخه په پاتي شوي ميراث کي برخه ولري او شريکي وي .

دا آيت شريف رانازل شو چي دناريئه او بسحؤ برخه ئي مشخصه و ٽاڪله الله پاڪ فرمائي :

ڙياوه: حڪم کوي تاسي ته الله په حق دميراث داولاد ستاسي چي مره شى، نوشته له ميراثه په مثل درخي دي دوو بسحوكه دغه ايت شريف ته حيرشو و به گوروچي الله پاک دبسحوم برخه اصل گزوولي او ورپسى ئى دناريئه برخه و تاکله چي دهفو حق په اهتمام دلالت کوي . حڪه داسي ئى ونه فرمایل: (لاتشين مثل حظ الذكر) داچي داسلام مقدس دين دميراث په هڪله مڪمل عدالت کري او بسحومي ئى هم تر ناريئه و زيياتي برخمني کري او داععدالت او مساوات يوازى او يوازى داسلام په احڪامو کي وييو اوبس.

او داچي حيني معرض انسانان چي داسلام حقايقو دنه منلو عينكى ئى په سترگوکي او دا خبر زمزمه کوي چي په اسلام کي خه عدالت دى ، ميراث خوناريئه دوي برخى و پي او بسحومي ته یوه برخه و رکوي؟ خو حقيقت دادى چي داسلام باعظامته دين دقسيو قول اپخونه په نظرکي نيسى او دغه تکي بصيرت خاوندان په سمه توگه درک کولى شى . خوهيني تور زرى انسانان پدي حكتونو نه پوهيدى، پداسي حال کي چي دبسحوم برخه همدا اوس هم زياته ده ، حڪه دلورتفقه ، جامي او نو روپا اپتيا وى ئى ديلار په غاره دى اوکله چي دغه نجلی . واده شى ، دكورنى ديلولو مسئليتونو خخه وزگاره کيرپي ددي سره سره چي دنكاح مهرهم ددي حق دى او هيچ ډول مالي مسئليت نلري ، حال داچي دكورنى ديلولو اقتصادي چارو او مهر ورکولو مسئليت دناريئه په غاره دى، چي دهفعه په ميراث کي دنيمى برخى زيانوالى ددغه مسئليت جييره نشي کولى ، او بل داچي بسحوم تل دناريئه نيمائى په ميراث نه و پي بلکه پير داسي حالات شتہ چي له ناريئه خخه زياته برخه اخلى.

بل مهم تکي دادى چي دبسحومي او ناريئه و حقوقونو دبرابري موضوع خاص پولوزيکي عوامل او ځانګړتياوی لري او مختلف طبيعتونه او امكانات دى چي یوياپل نشي کولى ، ځان دبل دخان نکرو حقوقونو پر وبولى ، خوهunge خه چي ددواپو ترمنج بايد وجود ونلى هفعه - تعبيض - دى نه توپير . تعبيض دادى چي ددووشيانو ترمنج له پوره مساوى امكاناتو سره سره ، توپيرامنچ ته شى او قران عظيم دارنگه تعبيض نه ناريئه او نه هم دبسحومي په حق کي قبلوي الله جلت عظمته دبسحومي او ناريئه دبرخى په هڪله فرمائي

ڙياوه: شته ناريئه ولره نصيپ (برخه مقره له ازله) په سبب دهفعه عمل چي کري وي دوي او سوال کوي تاسي له الله نه له فضل او مهرباني دده ، پيشکه چي الله په هرشى بنه عالم پيردانادى . او همدارنگه فرمائي :

﴿مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ اُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرَزَّقُونَ فِيهَا بِعَيْرٍ حِسَابٍ﴾ غافر: ۴۰

ڙياوه: او هر خوک چي نيك کاروکري که ناريئه دى يابشينه - پداسي حال کي چي مومن وي ، نودغه صالحان مؤمنان به جنت ته داخل شى او هلتله به بى حسابه روزى ورکول کيرپي .

دیرات ایت شریف یو حکمت او لطافت داوه چی لو مری ئی دنارینه دحق یادونه و کره خوبه اصل کی لو مری دبئھی په حق اعتراض دی، حکمکه په مبارکه ایت کی ئی داسې و نه فرمایل: ای بسحوم ستابسی میراث دنارینه ئینیم میراث دی. دوه برابره ده. دغه بلیغ تغیریه حقیقت کی دارث په اندازه کی دبئھی حق ثابتی، هغه داچی دنارینه دیرات داندازی داکلولپاره لو مری دبئھی په حق اعتراض وشو.

دایت دمقادله مخی لو مری باید دبئھی برخه مشخصه او ورکل شی، وروسته دنارینه برخه پخچله معلومیږي. که چیری و وايوچی بسحی ته دله کمه برخه ورکل شوی او دنارینه په پرتله نیمائی ده! خوگوروچی حکیم خدای (ج) بسحی ته داکمبوډه بل حای کی ورکړی دی او بالمقابل نارینه ئی پداسی کارونو مکلف ګزوی چی بسحی ئی ندي مکلفی کړي.

دنارینه ومسئولیتونه:

۱- دکورنۍ دلګښت ورکړه، یعنی نارینه مکلف دی چی دخپلی میرمنی، اولادونو، موراوا پلارلپاره دکورنۍ لګښت مصارف په غاړه ولري، خوبسحه پدی برخه کی مسئولیت نلري او نارینه دلګښت تامینولوته ژمن دی او دا پتیا په صورت کی باید ددوی اړتیاوی ترسره کړي.

۲- ددیت ورکړه:

کله چې اولاد - لوريمازوی - دیوه جرمی کاردترسره کولو په سبب ددیت په ورکلو مجبورشی نو دکورنۍ نارینه ددغې جريمی په ورکلو باندی مسئولیت لري نه بسحی.

۳- دمهرو رکړه:

دروپیاري او واده په وخت کی نارینه بسحی ته مهرو رکړی، نه داچی مهرو رکړه دبئھی په غاړه وي

۴- نارینه مسئولیت لري کله چې بسحه دکور کارونو په اجراء کولو او ياخپل ماشوم ته دشیدوډه ورکلو سره اجوره وغواړي، باید اجوره ئی ورکړي، پداسی حال کی چې بسحه دنارینه دکارونو په بدل کی داجوري په ورکلو باندی مکلف نده.

که چیری حیرشو دابه راته جونه شی چې بسحی پخچله په میراث کی هم له نارینه خخه کمه برخه نه اخلي، حکمکه:

*بسحه دمیره په خير دیرات له ټولو طبقوسره، حقوقی حضورلري او دیرات دطبقه بندی، په ټولو حالاتو او مراتبتو کی دمrescoی نارینه بشحه، دمپړی شوی بشحی دمپړه په خير حضورلري.

*هئینی وختونه دبئھی برخه دنارینه له برخی سره برابره وي او هئینی حالات له هغه خخه کمه او هئینی وخت دنارینه له برخی خخه زیاته وي او داسی نده چې دائماً به دبئھی برخه دنارینه له برخی خخه کمه وي.

هغه حالات چې نارینه او بشحه یوشان میراث وږي:

۱- دمپړی پلار او مور، که چیری له مړی خخه اولاد پاته وي هریوله والدینو خخه سدس (شپړمه) برخه وړي او داولاد له مال خخه دنومورپی فرض په باب دپلار برخه، دمورله برخی خخه زیاته نده.

۴- مورنی کلاله ، یعنی دمپی مورنی ورور او خورچی په برابره توگه میراث وری . خرنگه چی دمپی مورنی دمپی دمورنی وروردربخی برابر میراث وری، هغه ایتونه ددغو دوارو حکمونو دلیل دی .
هغه موادیث چی بشحه له نارینه خخه کمه برخه اخلی:

حینی داسی حالات پیښیږی چی بشحه له نارینه خخه کم میراث وری ، لکه لورچی دزوی په پرتله کم میراث وری ، دېلرنی او مورنی کلالی په خیر یعنی دمپی سککی ور ور او سککی خور، چی پدی صورت کی بشحه هم یعنی دمپی خور دنارینه دبرخی نیمائی برخه اخلی یعنی دمپی ورور چی اولاد و نلری اوهم دلور له زوی دمیراث توپراو دنساء سورت ایت چی دسورت پای دی . دمپی دېلرنی یامورنی کلالی وارت توپرئی ییان کړي .

خوھینی وخت دمیراث نقص دېلرنی کلالی وندی ته متوجه کېږي ، دغه راز پدی برخه کی دېسْخَی وندی خوندی ده او دنارینه برخه حذف شویده ، خوهیڅکله دبرخی نقص مورنی کلالی ته نه متوجه کېږي .

هغه موادریث چی دېسْخَی برخه دنارینه له برخی خخه زیاته وي:

کله چی دیوه مړی خخه یوازی پلاراولورپاټه وي ، نوپدی صورت کی ئی پلارتہ سدس (شپړمه) برخه او لورته ئی نصف (نیمائی) برخه ورکول کېږي ، نو دلتہ دلور برخه دپلار دبرخی په پرتله زیاته ده .

منابع او ماخذ

۱- قران کريم

۲- نبوی حدیث

۳- الاسلام وقضايا المرأة المعاصرة / الهي الخولي

۴- الفقه الاسلامي وادله / دکترو وہبہ الزحلی

۵- احکام المیراث / احمد علی الخطیب